

عنوان مقاله:

ابزارگرایی کیفری: قلمرو، مفهوم، شاخص ها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حامد رحمانیان - نویسنده مسئول، دانشجوی دکترای حقوق کیفری و جرم شناسی؛ دانشگاه تربیت مدرس

محمدجعفر حبیب زاده - استاد گروه حقوق کیفری و جرم شناسی؛ دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از مسایل مهم در حوزه رابطه اخلاق و سیاست جنایی، بحث پیرامون اخلاق اعمال کیفر است. همانند سیاست عمومی، در سیاست جنایی نیز کمابیش شاهد رویه ها و رویکردهایی هستیم که در آن ها هر هدفی، توسل به ابزار کیفر را توجیه می کند که می توان نام آن ها را ابزارگرایی کیفری نهاد که ما در نوشتار حاضر در پی مفهوم سازی و ارایه معیار هایی برای تشخیص آن در میان مجموعه تدابیر سیاست جنایی هستیم. بدین منظور پس از انجام مرزبندی مشخصی میان این مفهوم با مفاهیم مشابهی همچون عوام گرایی، پیامدگرایی، فایده گرایی و عمل گرایی، شاخص های یک سیاست جنایی ابزارگرایانه را در دو دسته شاخص های عینی شامل توسل به مقوله کیفری به عنوان (در دسترس ترین) ابزار، نادیده انگاشتن اصول مسلم حقوقی، نادیده انگاشتن اصول مسلم اخلاقی و شاخص های ذهنی شامل قصد دستیابی به یک هدف، فایده یا مصلحت عملی و نهایتاً قصد تمسک به یک راه حل یا تسکین سریع و آسان ارایه نموده ایم.

کلمات کلیدی:

ابزارگرایی، پیامدگرایی، عمل گرایی، ماکیاولیزم، اخلاق اعمال کیفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681635>

